Faaliyet	**Mont Blanc - Gouter Route - 2019**						
Faaliyetin Tarihi	10-14 Ağustos 2019	**Yeri**	Fransa - Mont Blanc	**Süresi**	4 gün	**Türü**	Yarı Teknik
Güzergâh	İstanbul - Milan - Chamonix - Les Houches - Bellevue Cable Car - Tete Glacier - Tete Rouse Hut - Grand Couloir -Refuge de Gouter - Refuge Vallot - Pettit Bosse (4500mt) - Aynı rotadan dönüş						
Kat Edilen Yol	13.5 km			**Alınan İrtifa**	2569mt		
Katılımcılar	1	Utku Güven		8			
	2	Ali Ata Akel		9			
	3			10			
	4			11			
	5			12			
	6			13			
	7			14			
Kullanılan Kamp Mlz.	1 Çadır, mat, tulum, tencere, tava, mide ilacı, ateş düşürücü, kas gevşetici, ağrı kesici						
Kullanılan Teknik Mlz.	ip, kar kazığı						
Kullanılan Kişisel Mlz.	Kolon, kilitli karabina, baton, krampon, kazma, kask, ışık, şarj güneş paneli						
Yiyecek	Müsli, bir takım hazır yiyecekler ve enerji barları, çay ve kahve						
Rota Bilgisi	**Kamp Alanı**	Tete Rouse, Refuge de Gouter					
	Su kaynağı	Tete Rouse'da buzul suları var, arındırılması gerekiyor yoksa mide bozabilir.					
	Tehlikeler	Düşme, donma					
	Zemin	Kaya, buzul, kar		**Zorluk Derecesi**	PD-/PD+		
	İstanbul'dan Milan'a uçak, oradan otobüsle 3 saatte Chamonix'e geçiş. Kasabada Les Oralles'te çadır. 11'inde alışveriş ve ardından Les Houches'e kısa bir otobüs yolculuğu, teleferik ile rotanın başına son araçla yükseliş. Tete Glacier'e yürüyüş ve Rouse Hut'ın yakınlarında kamp. 12'si hava durumundan dolayı yatış. 13'ü sabah 1:45'de zirve için hareket. Saat 6:45'de Refude de Gouter'e varış. Oradan krampon ve ip birliği ile buzul üstünden zirveye devam. 16:45'de geç kaldığımız için zirveye 200mt kala Pettit Bosse'den dönüş, ve Gouter'de konaklama. 14'ü Chamonix'e kadar aynı yöntemle dönüş ve faaliyeti bitiriş.						

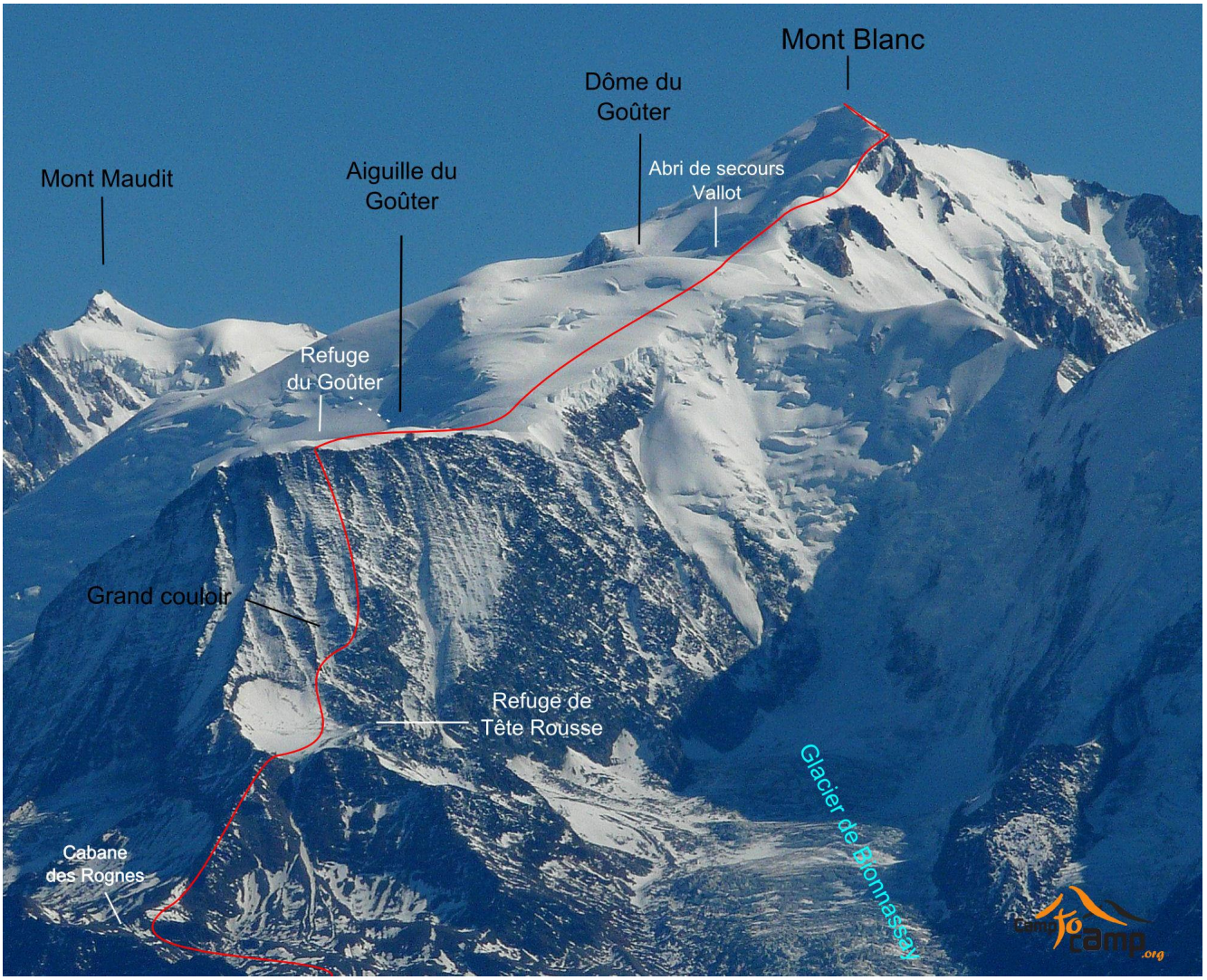

Mont Blanc'a Gouter rotasından çıkma fikri Utku'dan geldi. Gouer rotası Mont Blanc'ın en çok kullanılan, en basit rotası. DAG kış eğitimlerimizi tamamladığımız için artık böyle bir faaliyetin zamanı geldiğini düşünüyorduk. Internetten araştırdığımda rota çok da zorlu gelmemişti. Klasik bir fotoğraflarda daha kolay gözüktüğü hatasına kapılmıştım.

Faaliyeti planlarken ilerde tekrar yapabilmek adına ve yeni gidenlere bir rehber olması için her şeyin fiyatını ve satın aldıklarımızı ve kullandığımız vasıtaları yazdım. Faaliyeti planlarken bütçemizi düşük tutacak şekilde tasarladık.

Uçak biletlerimizi aldık ve rotayı daha önce yapan insanların raporlarını okuduk.

9 Ağustos akşamı evde toplanıp tüm malzemelerimizi ayıklayıp saydık.

Citylife

10AUG (CMT): Sabah İstanbul'dan Milan'a uçtuk.

Chamonix'e buradan Flixbus üzerinden ayarladığımız otobüsle geçecektik (16€). Otobüse daha vakit olduğu için şehir merkezinde Duomo'yu görelim dedik.

Turistler

Duomo’da yemek yiyip gezerken aslında otogarın şehrin dışında olduğunu fark ettik. Otobüsüse yetişmek için taksiye atladık, şansa otobüs gecikmişti ve 2 saat bekledik.

3 saatlik bir otobüs yolculuğundan sonra **22:00’da Chamonix’e** vardık. Kasabanın sınırındaki **Les Oralles** adlı kamp alanında yer ayırtmıştık, çadırımızı kurup, köşedeki burgerci de beslenip yattık.

Yeşil olan bizim ev

Utku meditating

11AUG (PZR): Sabah 9'da kalkıp duşumuzu aldık. Plan bugün ilk kamp noktamız olan Tete Rouse Hut'a kadar yükselmekti.

Chamonix bir dağcılık kasabasıydı. Tırmanış malzemesi satan dükkanlar, tırmanış müzeleri ile baya keyifli bir ortamdı.

Snell isimli bir tırmanış dükkanına gittik, ve hazır yemek, enerji içeceklerinden karma bir alışveriş yaptık. Dükkandakiler dağcılık konusunda bilgiliydi ve bize yardımcı oldular. Instant yemekler 5,90€'dı ve 2 kişi toplam 2 gece 3 günlük erzak için 20€ harcadık

Sonra fark ettik ki kasabada pazar günleri tüm dükkanlar öğlen **akşam 2'de** kapanıyordu. Şans eseri otoban üzerinde bir Carrefour bulduk. Sandviç ekmeği, içecek su, kuru et, brie peynir aldık. Bu alışveriş de 20€ tuttu. Pazar günü erken kapanma olayı akılda tutulması gereken bir detay, TR'de bir şekilde çözülen bu durumlar yurt dışında problem olabiliyor.

Teknik ceketim olmadığı için çin malı çin malı dağcılık kıyafetleri satan dükkandan 100€'ya Mountain Expert marka bir teknik ceket aldım.

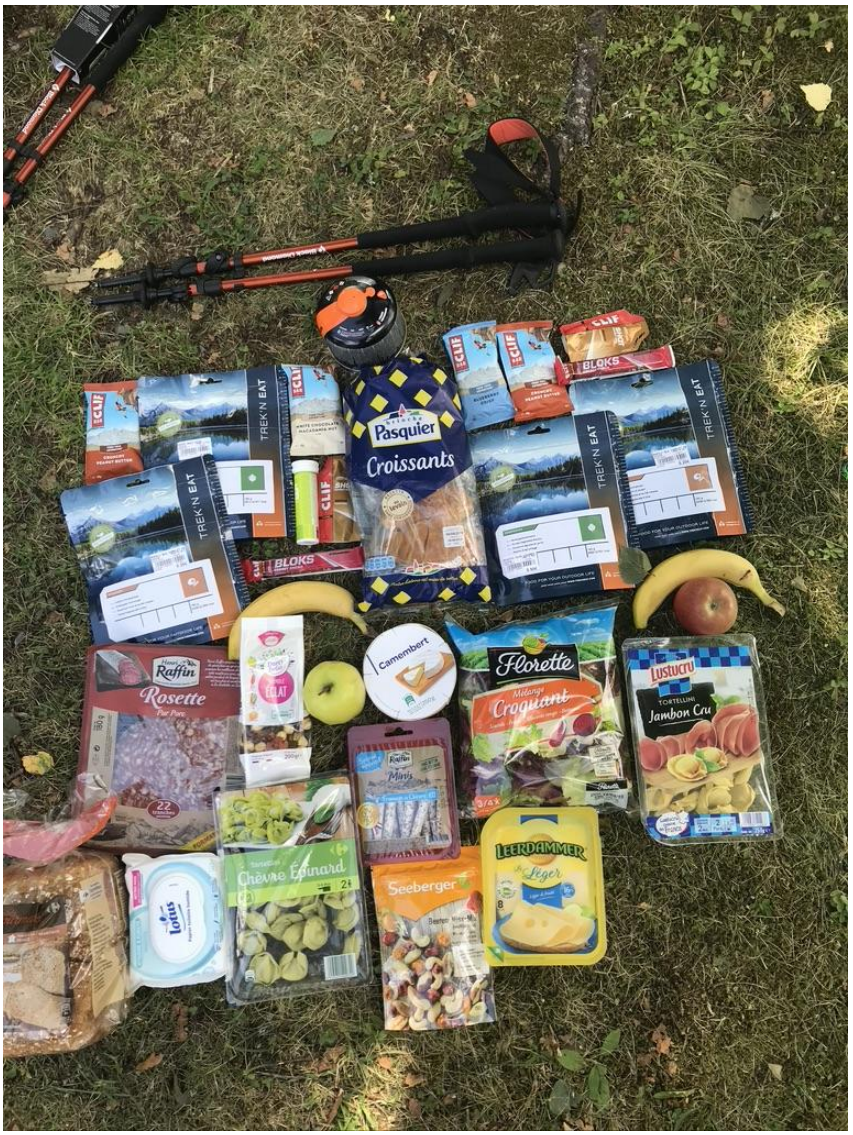

Tüm alışveriş

Çadırımızı topladık, şehir ayakkabılarımızı, solar panelimizi ve 1 çadırı kamp alanında bıraktık. Yerel otobüs hızlıca **Les Houches'e** vardık. Oradan Bellevue Cable Car (18,50€ gidiş-dönüş) yüksekteki kasabaya geçtik, ardından Nid d'Aigle Tramvayı (25€ gidiş-dönüş) ile 2,362 mt'ye yükseldik. Bu tramvay, zamanında uçak motorlarını yüksek irtifada test etmek için inşa edilmiş. Vasıta saatlerini iyi planlamak lazım, tramvay seferleri gün içinde sayılı.

Eski Beyoğlu

Akşam 6'da kamp yükümüz sırtımızda **Tete Glacier'e** doğru yürüyerek yükselmeye başladık.

Son tramvaydan sonra ilk yükseliş, yükseldikçe bitki örtüsü kendini kayaya bırakıyor

Yol kırmızı spreyler ve babalar ile bariz bir şekilde işaretli. Dikine yokuşu tırmanarak yükseldik. Yarım saatlik yükselişten sonra sis ve rüzgar başladı. 1,5 saatlik tırmanıştan sonra solumuzda **Cabane des Rognes'i** (sığınma yeri) gördük. Bizim rotamızın dışındaydı, Rouse Hut'a doğru yükselmeye devam ettik.

Üstüne çalışılmış bir baba

İşaretler

Buradan sonra kırık, büyük taşların üzerinden bir süre sağa doğru ilerledikten sonra sırttan dikine bir yürüyüşe geçtik. Bu yükseliş 20 kg çantalar ile sonlarına doğru yordu, kötü hava şartlarında tehlikeli olabilecek bir patikaydı.

İrtifa arttıkça kayalar hafriyat malzemesine benziyor

Yaklaşık 2 saat sonunda **Tete Glacier'e** ulaştık. Ancak bir problem vardı. Rouse Hut ile aramızda 30 metrelik bir buzul nehri vardı. Son işaret yukarıyı gösterdiği için geçişin buzuldan olup olmadığı konusunda bir süre kararsızlık yaşadık.

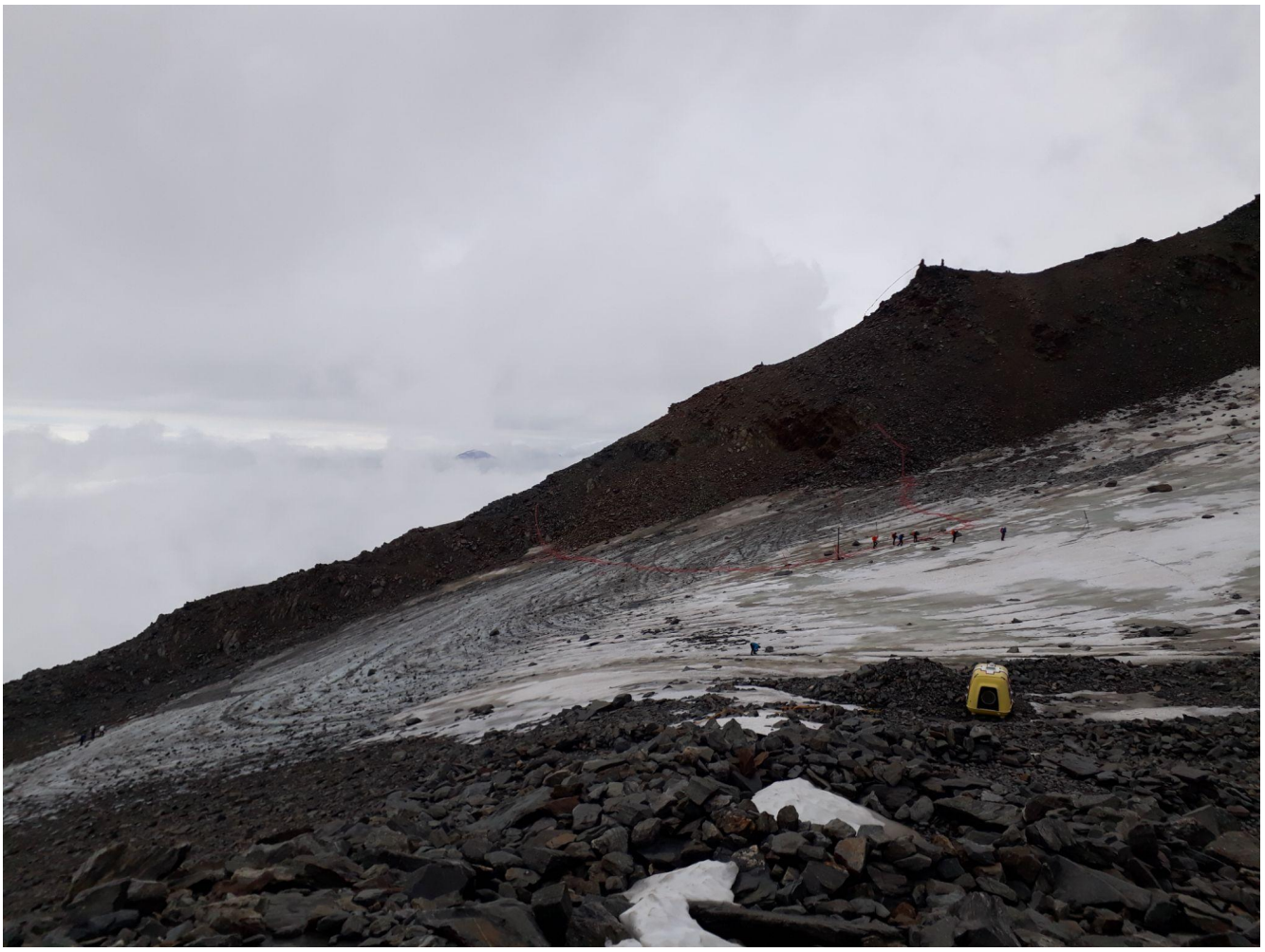

Rouse Hut açısından, buzul.

Geçişi buzuldan yapmaktan başka çare yoktu. Ben geçerken tabii ki buz kırıldı, dizime kadar bir suya batıp çıktım. Utku geçişi biraz daha yukarıdan yaparak bu problemi atlattı.

20:00'a doğru kamp alanına vardık. Taşlar ile çevrili farklı boş çadır alanları vardı, ve ilerimizde boş yüksek irtifa çadırları vardı. Olduğumuz yerden Grand Kulvar rotasını ve Gouter hut'ı görüyorduk. Açıkçası ilk baktığımda bu dik kulvardan çıkış yapacağımıza kendimi inandıramadım, arkasından dolaşırız filan sandım.

Rouse Hut ilerideki kayanın ardında, 10 dakikalık mesafedeydi.İlk gece Rouse Hut'a gitmemeye, ve çadırda yemek yiyip dinlenmeye karar verdik.

İrtifa çadırları

Yok yok buradan değildir dediğimiz yol

Tete Rousse Hut

12AUG(PZT): Gece boyunca hava rüzgarlıydı. Sabah yağmur başladı. **0900-1000** gibi hava yumuşayınca dışarı baktığımızda kurulu dome çadırların 6'da 5'inin yıkılmış olduğunu gördük. Hava sis, rüzgar ve yağmur karışımıydı. Arada sırada dolu yağıyordu. Bu havada zirve yapmamız mümkün olmadığı için dinlenmeye karar verdik.

Gouter'den inen bazı grupları gözlemledik. Kulvardan arada sırada taş düşüşleri oluyordu. Rota girişini keşfetmek istiyorduk ama hava şartları kötüydü.

Çadırda kahvaltı edip, **Tete Rouse Hut'a** gittik. Çıkış yapacak bazı Ruslarla konuştuk, genel görüş yarın ve sonraki gün iyi olacağı yönündeydi.

Yüksek irtifa çadırlarının sahibi Edgar'la tanıştık ve satranç oynadık.

Kırmızılı olan Edgar

Edgar'dan öğrendik ki artık çadır kurmak tamamiyle yasaktı. Dağ polisi akşam Rouse Hut'da kalmak için yoldaydı ve bize toparlanmamızı tavsiye etti. Biz de Edgar'la aramızda anlaştık ve 20€'ya son kalan irtifa çadırını kiraladık. Aslında çadırlar çöktüğü için kiralamakta yasaktı ancak biz malzemelerimizi içerisine saklayıp, hava karardıktan sonra buraya geçmeye karar verdik. Bazı insanların hava karardıktan sonra dışarda bivak yaptıklarını gördüm, ancak hava baya soğuyor ona göre korunaklı bir yer bulmak gerekir.

İrtifa çadırı süperdi, içinde 6 yatak sığacak kadar genişti ve direkt kulvara bakıyordu.

Akşam 8'e doğru taş düşüşleri sıklaştı, sesleri gece kulvar boyunca yankılandı. Bazı zamanlar taş düşüşü o kadar yoğun oluyordu ki bu rotadan çıkmak imkansız oluyordu.

Akşam tüm malzemeyi döküp, zirve için çantamızı tekrar düzenledik. Buzul yürüyüşü için ip birliğini çalıştık. Bu işler akşam **10'a kadar** sürdü ve yattık. Plan **sabah 1'de** yola çıkıp, 12 saatte zirve yapıp geri dönmek ve son tramvay ile Chamonix'e kadar dönmekti.

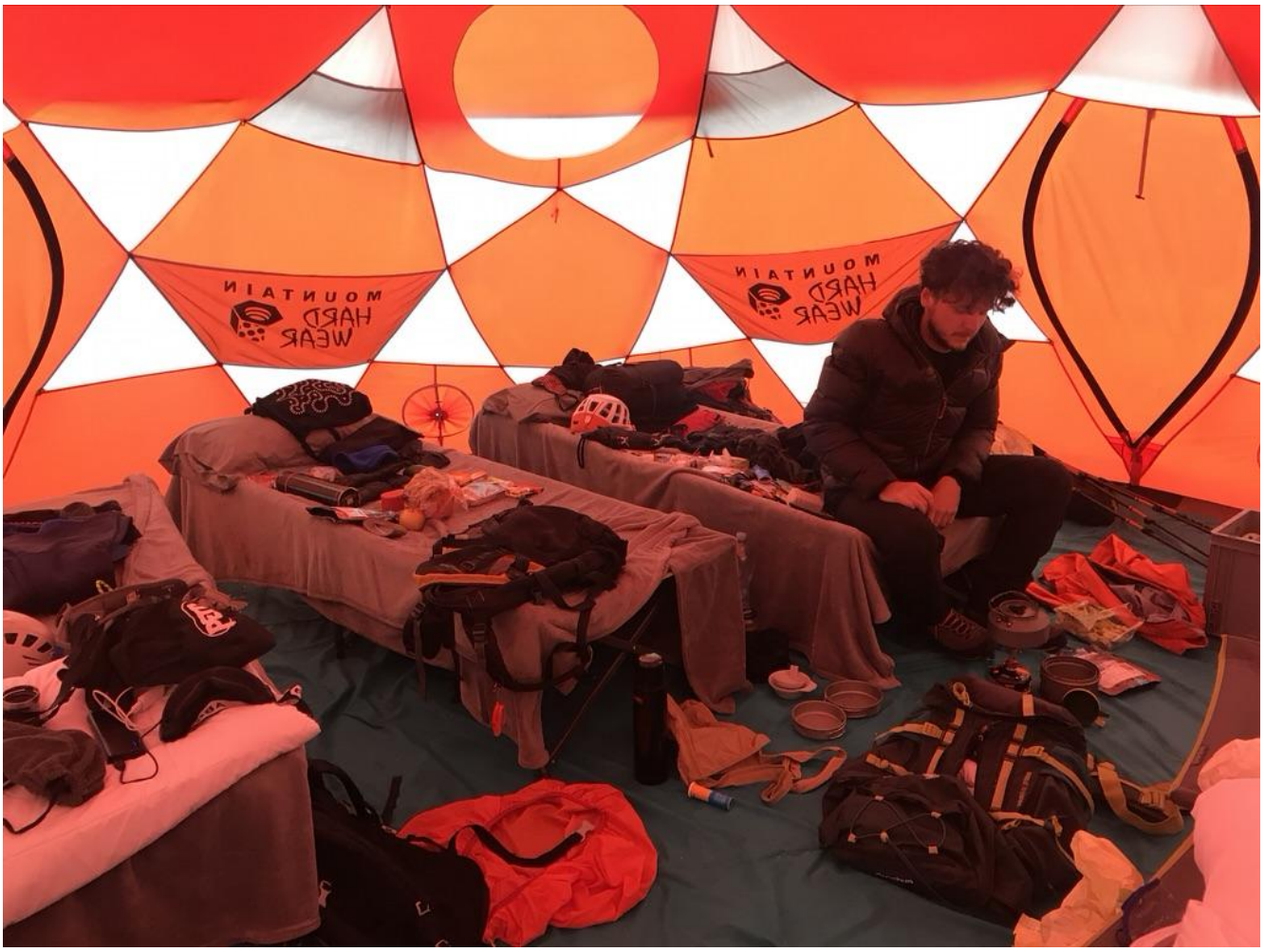

Hazırlık için büyük lüks

13AUG(SALI): Gece **12'de** kalktık, büyük bir kahvaltı yaptık, açıkcası yürüyüşten evvel aşırı tıkanmak çokta iyi bir fikir değildi. Çadır çantamızı Tete Rouse Hut'a bıraktık, ve sabah **0145'de** zirve için Grand kulvara doğru yola çıktık. Biri düşse diğerini çekmekten başka bir işe yaramayacağı için ip birliğine girmedik.

Rota için elimizdeki tek şey maps.me'nin çizdiği yoldu. Tahminen ısı değiştikçe rotanın girişi biraz değişiyordu ve biz rotanın girişini bulamadık, harita buzuldan yukarı çıkmamızı gösterdiği için kramponları takıp buzulu tırmandık, ancak Rouse Hut'dan çıkan diğer grubun altımızda buzula hiç girmeden sağa doğru ilerlediklerini görünce biz de geri tırmandık.

Aslında o kulvardaki ince çıkıntının üzerinden gitmemiz gerekiyordu, gideceğimiz yol geniş bir patika değildi.

Kramponlar ile taş/buz zeminde ilerleyerek rotayı bulduk. Rotada arkadaşından ayrılmış Japon bir tırmanışçı gördük, onda İngilizce bizde de Japonca olmadığı için iletişim kuramadık ancak beraber ilerlemeye başladık. Japon'un partnerinin ışığını görebiliyorduk, araya baya açmış önden gidiyordu.

Rotayı sağdan takip ettik ve büyük kayaların aşağıya düştüğü yere geldik. Aslında burası her yerde yazan taş düşüşü bölgesiydi. Yukarıdan gelen taşları dinleyip geçmemiz gerekiyordu. Ancak bunu anlamadık, ve düşen taşlar bizi korkuttuğu için geriye gidip sol taraftan yükselmeye çalıştık.

Sol taraftan biraz daha irtifa kazandıktan sonra yol iyice zorlaştı. Japon arkadaşımız hızlıca önümüzden ilerledi. Aşağıya baktığımızda Rouse Hut'tan çıkan başka bir grubun bizim kaçtığımız taş kulvarından geçtiğini gördük. Bizim de geri dönmemiz gerektiği anladık, zaten çok saçma bir yerdeydik.

Bu noktada ben önden aşağıya inmeye başlamıştım, Japon'da en tepeden geri geliyordu, Utku da ikimizin arasındaydı. Utku'nun 'TAŞ!' demesiyle yukarı baktım ve kafamı eğip duvara yapıştım. Taş baldırımdan sekti, baya bi can yaktı, bir kaç saniye hareket edemedim. Zaten omuz çıkma problemi olan bir insan olarak olmamam gereken bir yerde olduğum hissi iyice artmaya başlamıştı. Japon dağcı yanımdan 'bad route' diyerek ve geçti ve ierleyerek gözden kayboldu. Ben şoku atlatmak için kısa bir ara verdim. Lakin taş dengemi bozsaydı kulvardan aşağıya uçabilirdim.

Utkuyla bir değerlendirme yaptık. Kulvarı çıkmamız hesapladığımızdan uzun sürecekti, rehberlerde 2-3 saat diyordu ancak biz 2 saat geçmesine rağmen hala kulvarın başındaydık. Buraya kadar gelmişken çıkmamız gerektiğini düşündüğümüz için devam etme kararını aldık. Bu noktadan sonra taş düşme riski dolayısıyla aramızı açmamaya karar verdik. Rouse Hut'tan çıkan son bir grup daha gördük, ve onların peşine takıldık.

Kramponlar ile Grand Kulvarda yanlış yöne saptığımız yere geldik ve rehberi ile ilerleyen 2 dağcıyı yakaladık. Onlar takip ederek taş düşen kulvarı geçtikten sonra rotanın artık pembe spreyler ile işaretli olduğunu gördük. Bir süre onlarla ilerledikten sonra rota dikleşti ve 3 nokta yöntemiyle çıkılması gereken bir tırmanışa dönüştü.

Rota ne kadar kısmen karlı da olsa kramponlar çok büyük olduğu için güven vermiyordu, çıkartmaya karar verdik. Patika gayet dar, düşseniz kulvardan aşağı uçacağınız tehlikeli bir yol.

Kramponları çıkardığımızda artık son grup bizdik, arkamızdan gelen birisi yoktu ve öndekileri göremiyorduk. Sprey işaretlerini bularak tırmanış devam ettik, bir ara kaydım, ve elimle bir kayayı tutarak dizimin üstünde durdum. Yine heyecan dolu anlar.

Gece olduğu için arada sırada spreyleri kaybediyorduk. Adımlarımızı geri takip ederek rotayı tekrar bulmamız gerektiği durumlar oldu.

Rotanın son 1 saati çelik halatlar döşenmişti. Bu halatlara tutunarak ve perlon/kilitli karabina ile girerek emniyet alarak yükselmeye devam ettik. Lanyard kullanarak bu tel tırmanışı daha da emniyetli olabilir, çünkü rota burada baya dik bir tırmanışa dönüşüyor.

Çelik halttan son yükseliş. Sağ üstte, başlangıç noktamız olan irtifa çadırları gözüküyor.

Ben baş ağrısından muzdarip olmaya başlamıştım, kazadan sonra bir adrenalin coşmasıyla enerji gelmişti ancak bu da geçince yorgunluk yaşamaya başladım. Kulvarın sonlarına doğru enerjim baya tükenmeye başladı, ve kafamdan ‘omzum çıksa buradan kaç günde inerim’ gibi sorular oluşmaya başladı.

Utku gayet mutluydu, story’ler çekip duruyordu, her şeyi dik çektiği için ona da uyuz oluyordum, landscape çekse kurgulamaya değerdi. Fotoğraf dik, video yatay çekilmeliydi. Hele manzaralar kesinlikle yan çekilmeliydi. Açıkçası bu story formatı video işlerini iyice karıştırmıştı.

Saat **06:45**'de Grand Kulvar tırmanışını bitirmiştik. Dağın diğer tarafında bulutların üstüne doğan müthiş bir gün doğumu bizi karşıladı. Baya berbat hissetsem de, geri dönüp düşününce eşsiz bir andı. Sağa doğru kar kaplı sırttan ilerleyerek **Gouter Hut'a** ulaştık. 2 saat planladığımız çıkış 5 saat sürmüştü.

Grand Kulvar'ın ardı

Refuge de Gouter sağda gözüküyor, tırmanıştan sonra kısa bir yürüyüşle oradasınız.

Refuge De Gouter (Gouter Hut) 3,800 metrede inşa edilmiş muazzam bir yapı. Tasarımı, yapısı gayet lüks. Helikopter pisti var ve yemek içecek malzemelerini buradan karşılıyor. Bir büyük şişe su 7€. Gecelik kalmayı isterseniz erken rez (aylar evvelden) 65€, 3 gün önceden ayırırsanız 90€.

Gouter rotasının çıkmasının doğru yöntemi ilk gün buraya kadar çıkıp kalıp ertesi gün zirve yapmak. Çadır atmak yasak olduğuna göre bunu tavsiye ederim. İyi bir dinlenme ve yüksek irtifada kalmak zirve yapma ihtimalinizi arttıracaktır.

Zorla bir sandviç yiyip 10 dakika kadar kestirdim. Bitkinlikten dolayı çıktığımız yol aklımda dimdik bir yokuş olarak kaldı, dönüşü aynı gün nasıl yapacağımız hakkındaki soru işaretlerimi Utku'yla paylaştım. Konuştuğum rehberlere sıkıntımı anlattığımda aslında rotanın o kadar zor olmadığını ve tek alternatifin helikopterle iniş olduğunu söylediler. Utku'nun verdiği kahveli enerji karışımı yiyeceğin verdiği güç ile yürüyüşe hazırlanmaya başladık.

Sabah 08:00'de koşumlarızı giyip, 10 metre aralık vererek ip birliğini girdik ve kalan ipi üstümüze sardık, elimize kazmalarımızı aldık.

Gouter'de kalan diğer gruplarda zirveye hareket etmeye hazırlanıyorlardı, grupları takip etmek en doğrusuydu. Bu esnada benim bağırsaklarım arıza çıkarmaya başladı ve baş ağrımın üstüne irtifa shitness yaşamaya başladım.

Utku önde ben arkadaydım. Bundan sonraki yol tırmanış değildi, dağın tepesindeki yekpare buzulun üstünde irtifa kazanarak, zirveye doğru yürüyecektik. Hava açık ve görüş iyiydi. Yürüyüş zorlu muydu, yoksa bağırsaklarımla verdiğim savaş mı zorlaştırdı emin değilim, ama bariz acı çekiyordum. Üstümdeki ekipmanları çıkartıp buzul üstünde Def-i hacet ederek sonsuzluğa bir iz bırakmak söz konusu değildi. Bir noktada artık yalpalayarak yürüdüğümü hatırlıyorum, Utku da yorgunluktan 10 adımda durup derin bir nefes alıyordu.

Gülümsemiyorum

Arada buzulun üzerindeki devasa çatlakların yanından geçiyorduk. Bulutların üstünde yürüyorduk, uzaklardaki dağların tepesindeki bulutları görebiliyordum, tanrılar katında gibiydik.

Zirve ilerideydi ve son sığınma yeri olan Refuge Vallot gözüküyordu.

Dev bir çatlak

Zirve, ve yürüyüşçüler. Patika kendini belli ediyor. Yol üstünde son sığınma yeri Refuge Vallot gözüküyor

Bir ara tatbikat yapan F-16 tarzı savaş uçakları gökyüzünden geçerek muazzam bir gürültüyle efsana görüntüler yarattı. Uçaklar jet hızıyla seyrederken kendi etraflarında takla atmak gibi havalı şeyler yapıyorlardı.

Nihayet **1:15pm'de 4362 metredeki Refuge Vallot'a** gelmiştik. Burası 1938'de gözlem evi olarak inşa edilmiş; artık korunaklı bir bivak alanı olarak kullanılıyor. İçi gayet korunaklı, acil durumlarda yardım çağırmak için bir radyo sistemi mevcut. İçerde gördüğümüz 2 kişi burada bivaklayıp dönüşü sabah yapmayı planlıyorlardı.

Vallot'un tuvaletini kullandığımda anladım ki mide problemi yaşayan tek ben değildim, içerisinin durumu baya fenaydı.

Son yemek

Vallot’da yemek yedik ve kahve içtik. Minoset ve diyare ilacı aldım. 30 dakika istirahat ettim. Uyandığımda semptomlarım azalmıştı. Kendimi baya dinç hissediyordum

Vallot, içi. Serin ama korunaklı.

Çantamızı biraz daha ufaltarak ve gereksiz malzemeyi Vallot'da bırakarak Saat **04:00pm'de** zirve için yürüyüşe başladık. **04:45'de** ilk dik tepeyi çıktığımızda Grand Petit'de ile **Petit Bosse** arasında bir noktada, yaklaşık **4500mt'de** durduk. Dinlensekte bu irtifada 200 metrelik yükseliş bizi bitirmişti.

Petit Bosse, 4500 mt, bizim zirvemiz.

Zirveden dönen son grup yanımızdan geçtiğinde zirveye daha 2 saat olduğunu öğrendik, arkamızdan gelen başka bir grup yoktu, biz de tek kalmayı risk etmemek için dönme kararı aldık.

İyi ki de döndük, çünkü dönüşte sis bastırdı, ayak izleri yoğun olduğu için yolu kaybetmedik. Yolda bir de telefonumu düşürdüm, büyük bir şans eseri 30 metre ilerde durdu, geri aldım.

Akşam 7'de Gouter'e vardık. 33€ sağlam bir akşam yemeği yedik (çorba, somon ve mercimek ve tatlı).

Yum yum

Utku ‘işe gitmem lazım abi’ diyerek akşam iniş yapmakta ısrar etti. Bir süre konuşup onu ikna edemeyince durumu rehberlere anlattım. Amatör dağcılığımızla bir güzel alay ettikten sonra sabah gün ışığı ile yola çıkmamızı ve sabah 7’de yola çıkan diğer rehberleri takip etmemizi tavsiye ettiler. Son olarak da ‘this is not a game’ diyerek ciddiyetle konuşmayı kapattılar.

Duvarlar ‘uyku hapı kullanmayın’ tarzı uyarılarla süslenmişti. Belli ki irtifa uykusuzluğu genel bir semptomdu, uyku hapları almanın yan etkileri daha tehlikeliydi.

Gouter Hut

Maalesef yatak yoktu, ben geceyi yerde yatarak geçirdim, mat vs herşeyi aşağıda bırakmıştık, sanırım sadece bi pikem vardı. Bu yorgunlukta çok fark etmedi. Sabah kulvardan nasıl ineceğimi düşünerek uyuya kaldığım bir gece oldu.Sabah 2’de zirve için çıkan gruplar oldu, boşalan bir yatağı kaptım.

Gouter Manzara

14AUG(WED): Sıkı bir uykudan **sabah 7'de** kahvaltımızı edip hazırlandık. Çıkan grupları takip ederek kulvara geldik. Bizi güzel bir sürpriz bekliyordu, büyük bir zorluk ile çıktığımız rotanın sabah güneşiyle buzlar eridikten sonra aslında çok daha geniş bir patika olduğunu fark ettik.

Artık karşımızda kara basmadan, kayma riski olmayan bir yol vardı. Yorgunluğu atlatmamla ve diğer grupların nasıl rahat indiklerini görünce moralim yerine geldi.

Grand Kulvar, iniş başlangıcı. Çelik hatlar gözüküyor

Grand kulvar inişi , alt açıdan

İp birliğine yine girmedik, bu sistemi daha çok tecrübeli rehberler, müşterilerine emniyet sağlamak için kullanıyordu.

0800'de inişe başladık. Rotanın başındaki çelik halatlar 2 tarafta döşeli, biri iniş, diğeri çıkış için. İki halat hattının ortasını kullanmamak önemli. Hem rota zorlaşıyor hem de taş düşürme riskiniz artıyor. Sabah işaretleri ve halat hattını görmek çok daha kolaydı.

Grand kulvar, yolun yarısı. Aşağıda Rouse hut gözüküyor.

Grand Kulvar'da taş düşen bölgenin geçme yöntemini de rehberleri izleyerek tam olarak öğrendik. Kulvardan aşağıya bir taş düşüyorsa ses yukarıdan gelmeye başlıyor ve bekliyorsunuz. Beklediğinizde ses gelmiyor ise koşarak geçiyorsunuz. Savaş bölgesinde kurşunlardan kaçan sivillerden farkınız olmuyor açıkcası.

Taş kulvarında yukarıdan asılmış karşıya giden demir bir tel var ancak buna kimsenin girdiğini görmedik.

Çıkışta yanlışlıkla girdiğimiz buzula minimum girerek **1100'de** Tete Glacier'e ulaştık. Rouse Hut'tan kamp çantalarımız aldık, son fotoğraflarımızı çektik ve inişe hazırlandık.

Kulvarın sonu ve Rouse Hut

Tecrübeli bir dağcı

Rouse Hut’da bizimle çıkan Japon tırmanışçıyı gördük. ‘Hey naber’ filan yapsak da dertli bir hali vardı. Sonra Rouse Hut’a inen helikoptere binmesiyle öğrendik ki bizim de gördüğümüz önden giden partneri kayıpmış. Helikopterle onu arıyorlardı.

Yıldızlarımıza şükredip **1300’da** inişe geçtik, ve **15:20’de** Nid d’Aigledeydik. Ortam şen şakrak, tramvayla çıkan bir sürü insan doğanın tadını çıkarıyordu. 12-15 yaşlarında bir çocuk grubu enteresan taşlar bulup ne oldukları hakkında konuşuyorlardı, bazıları da böcekleri inceliyordu.

15:50 tramvayı ile Nid d’Aigle’den aşağıya inip sonraki tramvayla Les Houches’e ve oradan otobüsle Chamonix’teki kamp alanımıza döndük.

Utku işe gitti, ben Chamonix’te bir kaç gün daha kaldım. Şehirdeki dağcılık müzeleri çok güzel, Mont Blanc’ın tarihini, şehirdeki tırmanış loncasının nasıl kurulduğunu, rehber olmanın gereksinimlerinden bahsediyor.

Bir diğeri ise alpinizm müzesi; yüksek irtifa dağları, bunları çıkan insanlar, dağların kaya türleri hakkında bir şeyler anlatıyor. Bazı günler kasaba merkezinde pazar oluyor; akşamları barlarda canlı müzik oluyor vs baya keyifli bir ortam.

Chamonix etrafında Mont Blanc dışında trekking, kaya tırmanışı, bisiklet vb gibi bir çok aktivite daha var. Bence en mantıklısı bu seyahati 1 hafta kalacak şekilde planlamak. Havanın da en müsait olduğu aralıkta Mont Blanc zirvesi yapılır, diğer günler Chamonix yakınlarındaki diğer aktiviteler yapılır.

Gouter Rotası kesinlikle dayanıklılık gerektiren bir rota. Kalacak yer olarak paraya kıyıp Gouter Hut’da kalmanız en doğrusu. Maalesef hava şartları yüzünüze gülmez ise Gouter’de mahsur kalmanız muhtemel. Aylar evvelden erken rezervasyon ile Gouter’in fiyatını yarı yarıya düşürebiliyorsunuz. Kulvar çıkışı kesinlikle gündüz yapılmalı, ve diğer grupların çıkış saatini öğrenip onları takip etmeli.

İp birliği, kazma duruşu, ipte yükselme eğitimleri bu faaliyet için şart.

Yanımıza aldığımız ilaçlar yaşadığım semptomları gidermek için çok işe yaradı, mutlaka bir ilk yardım çantası bulundurun.

Geriye bakınca faaliyette yaptığımız bazı hatalar oldu, bunlar şansımıza daha büyük problemlere yol açmadı. Mont Blanc’ta ortalama her sene 100’e yakın ölüm oluyor. Bunun sebebi teknik zorluktan çok ulaşımın kolay olması ve önüne gelenin deneyebilmesi; Uludağ’ın daha meşhuru gibi.

Gidecek kişilerin dersini çok iyi çalışması,mutlaka kış rotalarında pratik yapmış olması ve sağlam dayanıklılığı olması gerekiyor. Çıktığınız kulvar 2 saatlik boşluk hissinden oluşan bir patika. Tete Rouse'a yükselirken bile düşseniz kötü sonuçlar doğuracak bir yoldan çıkıyorsunuz. Aladağlar'da kış zirve pratiği şiddetle tavsiye. Rotayı daha önce yapan insanlarla konuşup detaylı bilgi alın. Bir de omzunuz çıkıyorsa onu ameliyat edin.

Tabii ki DAG eğitimleri olmasaydı bu faaliyet olmazdı, sonsuz teşekkür. Utkuya da buradan teşekkürler, Mont Blanc'ın son 200 metresini tamamlama planımız hala var.

Kapanışı müzede gördüğüm bir alıntıyla yapalım:

'Dağlar kimseye ait değildir, bu bilinir, ama deneyimleri herkese aittir. Herkes dağlara çıkabilir ancak kimse bizim olan deneyimi yakalayamaz."

Walter Bonatti

Raporu Hazırlayan: Ali Ata Akel

Fotoğraflar: Tüm ekipten ortaya karışık

MONT BLANC / GOUTTER ROUTE EXPENSES 2019

Milan to Chamonix BUS: 16€

Camping Les Aralles:

Tent: 4.20€ Adult: 6,80€

BUS to LES HOUCHES:

Travel in the valley is free.

Get "Carte D'Hotel" from Bureau.

CABLECAR BELLEVUE: 18.50€ Return

TRAM to NID D'AIGLE: 25.00€ "

Tent in Tete Rousse: 30€
(may not be available next year)

Bed in GOUTER: 90€
May need your own mat.

Pre-booking: 65€ (may be cancelled 48hr prior)

Breakfast: 16€

Diner: 33.20€

Chamonix to GENEVA BUS: 16€

ONAS

SNEL store power bars: 20 € (1 person)
shopping for FOOD: 20€ (2 person)

Tarih...../...../

Water in Chamonix: 0.20 €
" " Tete: 6 €
" " Gouter: 7 €

Saturday in Chamonix
is Marketed Day! → Great deals on Food

SUNDAY stores close EARLY!
(like half-day)

WEDNESDAY deal day at
CANADIAN MICRO BREW

GOUTER ROUTE PROGRAM:

Day 1: Start early, catch the 1st TRAM!!! in Chamonix, (
walk from Nid'aigle to Tete (3 hrs)
climb from Tete to Gouter (3 hrs, must be DAYtime!

Day 2: Start 2:00 AM Gouter to Mont Blanc (6 hours), go back down.
breakfast at GOUTER hut.